

Opfordringer til Indenrigsministeren om at indfri det Løfte, som i Loven af 10de Marts 1861 § 5 er givet Statskassen, nemlig at den skal faae en Deel af sit Udlæg refunderet af de Egne, der have Fordeel af Jernbanen; men Indenrigsministeren har hidtil ikke seet sig istand til at bidrage til Indfrielsen af dette Tilfagn, og hvorfor? Fordi Bestemmelsen i § 5 i Loven af 10de Marts 1861 efter min Overbeviisning — og jeg troer, at denne Ansøgnelse i det Hele taget har været deelt af Indenrigsministrene — ikke kan gjenføres; jeg troer ikke, det vil være muligt at paavise, hvilke Egne der skulle udrede disse 820,000 Rb., og i hvilket Forhold. Naar man derimod udvider Jernbanenettet til at omfatte hele Provindsen, seer jeg ikke nogen Banstellighed; thi da seer jeg ikke, hvorfor man ikke skulde kunne betragte det som en Udgift for den hele Provinds, og dermed er Banstelligheden fjernet. Jeg har netop udtalt denne Betragtning ligeoverfor det ærede Udvalg. Dengang Udvalgets Fleertal fremkom med Forslaget om, at ogsaa de vestjydske Jernbanelinier skulde optages i selve Lovforslaget, og at de skulde udføres inden en bestemt Tid, har jeg selvfølgelig, før jeg kunde udtale nogen bestemt Dom i saa Henseende, maattet conferere med mine Colleger om dette Spørgsmaal, og fra Finansministerens Side er det da blevet stillet som en ligefrem Betingelse for, at han ikke vilde modsætte sig dette Forslag, at Løftet i § 5 i Loven af 10de Marts 1861 blev indfriet. Jeg har altsaa ingen Betænkelighed ved for mit Bedkommende at udtale, at saafremt Lovudkastet bliver vedtaget med de af Fleertallet foreslaaede Udvidelser, vil jeg bidrage, hvad jeg formaaer, til at staffe Statskassen dens Tilgodehavende i Henhold til Loven af 1861 og, som jeg haaber, tillige i Henhold til Loven af 1868, hvorved dette Tilgodehavende vil blive ikke de 820,000 Rb., som Udvalgets ærede Mindretal ansaae — jeg erkjender med en vis Berettigelse — for en tvivlsom Indtægt, men — selvfølgelig med Rigsdagens velvillige Vistand — en sikker Indtægt for Statskassen af 1 Million Rb. Dette var det ene Punkt, som Udvalgets ærede Mindretal fremdrog for at paavise den mindre hel-

digt finantstille Stilling. Et andet Punkt, han fremdrog, var de store extraordinære Udgifter, som man endnu maatte være belabet paa, og særlig nævnte han de extraordinære Bevillinger til Anskaffelse af Krigsmateriel m. m., som kunne forventes fordrede af Krigsministeren. Jeg kan ikke give det ærede Medlem nogen beroligende Forsikkring om, at saadanne Fordringer ikke ville blive gjorte; men jeg vilde maaskee langt lettere kunne give ham en Forsikkring om, at de virkelig ville fremkomme og i meget betydeligt Omfang; jeg ønsker ikke, at det ærede Thing i sin Afstemning om disse Jernbaneanlæg skal lade sig bevæge af Hensyn, som forekomme mig at være uberettigede. — Det ærede Medlem talte endvidere om, hvorvidt man kunde paaregne, at Salgssummen for de vestindiske Der indkom. Jeg beklager meget, at jeg ikke kan give nogen Garanti i saa Henseende, men ligesom jeg ikke har taget det fjerneste Hensyn til den Eventualitet, at denne Rjebesum skulde indkomme, dengang jeg forberedte og forelagde Lovforslaget om Jernbanerne, saaledes har det for mig heller ikke den Betydning, som det har for det ærede Medlem, om og naar Rjebesummen indkommer. Naar jeg har udtalt, at det ikke forekommer mig berettiget ved Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om man vil stride til at udvide Jernbanenettet i Sjælland, at tage Hensyn til henholdsvis forventede usikre, extraordinære Indtægter og lignende extraordinære Udgifter, berøer dette paa, at jeg betragter de Summer, der anvendes til Jernbaneanlæg, som udgivne paa en ganske anden Maade end de Summer, der bevilges f. Ex. til, hvad det ærede Udvalgs Mindretal nævnte, nemlig Anskaffelsen af Krigsmateriel. Det Første er i Ordets egentlige Forstand productivt, thi det forekommer mig at være utvivlsomt, at, om end den umiddelbare Rente, som indflyder i Statskassen, gennem flere Aar vil blive ringe, vil den middelbare Fordeel for Landet være saa stor, at Dele af Statsformuen vanskeligt kunne anvendes fordeeltligere end netop til disse Anlæg; jeg gjør ikke nogen snevrere Forskjel mellem Statskassen og Statsformuen overhovedet. Spørgsmaalet bliver altsaa for mig, hvorvidt Medlerne til Jernbaneanlæg